

Més que un habitatge, més que una residència de majors

La cooperativa Resistir proposa una alternativa a les cures en la tercera edat, però es troba amb el desinterés institucional

Conviure Godella, l'habitatge cooperatiu que ha inaugurat el projecte Resistir

[Joan Canela](#) Godella

15/05/2026 21:30

“No som un *co-living*, som una vivenda col·laborativa, que no té res a veure”, és el primer que alerta Àngel Martorell quan se li pregunta pel projecte de la cooperativa Resistir. Ara estan d’enhorabona, el seu primer projecte de cooperativa d’habitatge, Conviure Godella, ja està pràcticament finalitzat en aquest municipi de l’Horta Nord i ja sols queda resoldre alguns temes legals perquè els primers residents comencen a instal·lar-s’hi.

El procés no ha estat fàcil. Han necessitat anys per arribar a aquest punt, però Martorell alerta que “només és el primer”. De quants? “Açò no ho sabem, admet”. Primer de tot dependrà de la gent interessada, però també de la implicació de les administracions. “El

nostre projecte els hauria d'interessar, a la llarga pot servir per ajudar a solucionar a un cost relativament baix dos dels grans problemes de la nostra societat: l'habitatge i les cures a la gent major, però ens cal sòl públic, ja que aquests projectes són inviables si s'ha de comprar el sòl a preu de mercat en l'actual espiral especulativa.

Una suma d'habitatge i residència?

Abans de continuar, però, potser cal explicar què és el projecte d'habitatges col·laboratius que planteja Resistir. El mateix Martorell ho resumeix: “Hi ha molta gent que quan ens fem majors ens plantegem qui ens cuidarà. No volem acabar a una residència ni tampoc tenim família o, si en tenim, no els volem hipotecar la vida”. D'ací sorgeix la seua alternativa, la construcció d'un model d'habitatge que dona molta importància a l'espai públic, adaptat a les necessitats de la gent major i on la gent que hi va a viure té un esperit comunitari. “La idea és que si ens cuidem els uns als altres serem autònoms molts més anys. Al final potser n'hi ha que hem d'acabar en una residència si els nivells de dependència són molt alts, però en tot cas, el temps que hi passarem serà molt menor.

En aquests habitatges -que Martorell insisteix a remarcar que no són cap utopia i que fa anys que funcionen a Europa i també a territoris com Catalunya o Madrid- l'espai privat és molt menor a benefici del compartit, i bona part de la vida -cuina, neteja- es fa de forma col·laborativa sense perdre intimitat.

Per crear aquests “grups d'afinitat” que amb el temps s'avinguen a viure i cuidar-se junts, Resistir organitza una sèrie d'activitats, que van des dels dinars o les excursions a la formació sobre projectes similars. “La idea és que la gent ja es conega i tinga uns llaços amb qui ha de conviure, no aniràs a una aventura així amb desconeguts, no?” es pregunta retòricament Martorell. Ell mateix admet que el tema li era totalment desconegut fins no fa gaire, però que quan ho va descobrir va veure que era “la solució a problemes que a mesura que em feia major m'anaven semblant més i més pròxims”.

Benefici públic

Des de Resistir insisteixen en els beneficis socials de la seua proposta. “La gent que busquem aquest tipus de projectes som gent major, amb la qüestió de l'habitatge generalment resolta, però els pisos que deixem tornen a posar-se en circulació, bé els aprofiten familiars, bé es venen o lloguen”, defensa Martorell. En un moment en què des de la Generalitat es defensa la construcció com a principal via per a resoldre l'emergència de l'habitatge, pot sorprendre que no s'aposte per un tipus d'iniciativa que incideix en aquest camp sense cap finalitat especulativa darrere i més econòmica que la construcció d'habitatge nou per a famílies.

Però el segon àmbit on encara aporta més benefici social és en la gestió de les cures per a la gent major. Segons les xifres oficials, en la pròxima dècada, al País Valencià la gent major de 35 anys arribarà al 30% de la població total. Açò implicarà una necessitat creixent d'ajudes i places de residència.

Des de Resistir han calculat que seran necessàries fins a 38.000 noves places de residència, amb un cost estimat de 2.000 milions d'euros anuals. “La xifra és enorme, i una xarxa d'habitatges cooperatius pot ajudar a reduir-la significativament”, destaca Martorell.

Per açò, aquest cooperativista no s'explica el desinterés de les administracions en el projecte. “No demanem massa coses, sols accés a sòl públic com ja tenen les promocions d'habitatge públic, però el problema no és que no ens el donen, és que ni tan sols ens volen rebre per tal que puguem explicar-los el projecte”.

Una excepció va ser, és clar, l'Ajuntament de Godella. Potser, amb la posada en marxa d'un primer cas que servisca d'exemple, algunes dinàmiques comencen a canviar.

[Godella](#)